گزارش

کارشناسان در پی ارسال نامه توسط زنگنه به اوپک تأکید کردند

ایران برای بازپس‌گیری سهم خود نیاز به اجازه ندارد

● **شرق:** صدوشصت‌وهفتمین نشست اوپک در حالی آغاز شده که ایران برای بازپس‌گیری سهم خود اعلام حضور کرده است. وزیر نفت ایران با اشاره به ارسال نامه‌ای به اوپک گفت: ایران به اوپک نامه‌ای نوشته است. مضمون آن هم این است که ایران بعد از برداشته‌شدن تحریم‌ها، در فاصله خیلی کوتاهی تولید نفت خود را به مقدار پیش از تحریم‌ها خواهد رساند، بنابراین از اوپک خواسته‌ایم این مسئله را در تصمیماتش لحاظ کند. بیژن زنگنه، در سمینار بین‌المللی اوپک در وین با اشاره به افزایش ۵۰۰هزار بشکه‌ای تولید و صادرات نفت ایران در صورت لغو تحریم‌ها، گفت: کشورهای عضو اوپک جا را برای بشکه‌های نفت ایران باز کنند. وی با بیان اینکه معتقدیم بازگشت نفت ایران به بازار به‌طور تدریجی انجام می‌شود و به زمان زیادی نیاز ندارد، گفت: ما بلافاصله یا یک ماه پس از لغو تحریم‌ها، روزانه ۵۰۰هزار بشکه نفت عرضه می‌کنیم که پس از شش تا هفت‌ماه به سطح یک میلیون بشکه در روز افزایش می‌یابد. این مقام مسئول همچنین تأکید کرد: افزایش عرضه نفت ایران، تأثیر منفی بر بازار نخواهد گذاشت. زنگنه در پاسخ به پرسشی درخصوص انتظارش از اوپک پس از ارسال این نامه نیز گفت: اگر اعضای اوپک می‌خواهند قیمت‌ها در همین حدود بماند، انتظار داریم جا را برای ورود نفت ایران باز کنند.

نماینده سابق ایران در اوپک، با یادآوری اینکه ایران برای افزایش تولید نفت خود تا سقف قبلی، نیاز به اجازه کسی ندارد، گفت: عربستان افزایش تولید خود را بدون اجازه انجام داده است؛ درحالی‌که ایران فقط می‌خواهد به سهم قبلی خود برگردد و این درخواست قانونی و حق ایران است. سیدمحمدعلی خطیبی گفت: در فضای فعلی هر کدام از اعضا هر میزانی بخواهد تولید می‌کند و در حقیقت محدودیت و تعزیری برای تولید بیشتر از سهمیه وجود ندارد و افزایش تولید نفت توسط عربستان نیز از شواهد این ماجراست. او افزود: اگر در جلسه اوپک، تصمیم جدیدی برای اختصاص سهمیه جداگانه برای کشورهای عضو اتخاذ شود، بحث فرق می‌کند ولی اگر جلسه به روال گذشته برگزار شود و سهمیه تولید اوپک بین اعضا توزیع نشود، هر کدام از اعضا به اندازه توان خود تولید خواهند کرد. خطیبی توانایی تولید نفت توسط ایران را یک مسئله فنی دانست و گفت: نمی‌توان بدون آگاهی درمورد توان تولید نظر داد و اظهارنظر رسمی باید از سوی وزارت نفت و مسئولان ذی‌ربط باشد؛ اما آثار سوء تحریم‌ها بر زیرساخت‌های استخراج نفت باید ارزیابی و برطرف شوند که در این صورت ایران حتی توانایی تولید بیش از سهمیه قبلی خود را نیز داراست. او تصریح کرد: از فضاسازی رسانه‌ای که با اظهارنظر وزیران نفت عضو اوپک انجام شده است، به نظر می‌رسد هنوز این سازمان قصد ندارد تصمیم جدیدی بگیرد و احتمالا شرایط را به شکل فعلی ادامه خواهد داد. نماینده سابق ایران در اوپک اظهار کرد: در این بین زمزمه‌هایی از سوی کشورهای عربی برای افزایش تولید نیز مطرح شده است که البته باید گفت این کشورها پیش از این، تولید را افزایش داده‌اند. از این‌رو بعید می‌دانم تصمیم جدیدی برای افزایش یا کاهش میزان تولید گرفته شود و احتمالا همان رقم سقف تولید قبلی تمدید خواهد شد.رئیس پژوهشکده نفت، گاز و پتروشیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر نیز در این رابطه گفت: میزان افزایش تولید نفت که طی درخواستی از سوی وزیر نفت ایران به اوپک ارسال شده است، حداقل چیزی است که ایران می‌تواند درخواست کند و عملی‌کردن این خواسته نیز امکان‌پذیر و قابل دسترسی است.حسین آفریده افزود: ایران باید تلاش خود را برای افزایش تولید و برگشت به سهمیه قبلی انجام دهد، این مسئله، درخواست افزایش سهمیه جدید نیست و تولید به اندازه سهمیه قبل از دوران تحریم، حق ایران است.او با اشاره به اینکه عربستان ممکن است با این افزایش تولید مخالفت کند و موافق نباشد، تصریح کرد: ایران به دلیل موانعی که تحریم به وجود آورد، سهم خود را در بازار نفت از دست داد و اینک فقط برای بازگشت به سهمیه قبلی تلاش می‌کند.رئیس سابق کمیسیون انرژی افزود: البته برای تحقق افزایش تولید نفت، باید یک رشد اقتصادی در جهان اتفاق بیفتد تا با افزایش تقاضای نفت از سوی بازارهای جهانی، امکان استفاده از حداکثر توان تولید مهیا شود.او تأکید کرد: در شرایط فعلی عربستان از حداکثر ظرفیت تولید خود استفاده می‌کند پس اقدام ایران برای بازپس‌گیری بخشی از سهمیه ازدست‌رفته خود، نمی‌تواند اقدام مخربی قلمداد شود.آفریده با اشاره به احتمال امضای توافق بین ایران و گروه ۱+۵، گفت: شرکت‌های بسیاری در صف حضور برای سرمایه‌گذاری در صنعت نفت و گاز ایران هستند که در صورت رفع تحریم‌ها و همکاری این شرکت‌ها با ایران، افزایش توان تولید قابل دستیابی است، اما در صورت عدم توافق، افزایش زیادی در میزان تولید نفت امکان‌پذیر نخواهد بود.او اظهار کرد: با توجه به سازوکار سازمان اوپک و شیوه پایبندی اعضا به قوانین، فکر نمی‌کنم نتیجه‌گیری خاصی از جلسه اوپک در زمینه افزایش یا کاهش سهمیه تولید حاصل شود و این جلسه نیز، بدون اینکه دستور و قانون خاصی تصویب شود، به شیوه‌های قبلی برگزار خواهد شد.

شهری شدن رانت در تهران

ادامه از صفحه ۵

می‌دانیم که برنامه ششم در حال نگارش است و بحث‌هایی درباره تدوین قوانین توسعه منطقه‌ای در آن مطرح شده. درباره چگونگی دستیابی به توسعه منطقه‌ای برای رهایی از تله فضایی چه پیشنهادهایی دارید؟

شیخی: با احیای سازمان برنامه به شکل کنونی، چندان به این مقوله امیدوار نیستم. در تجدید تشکیلات سازمان برنامه، جایگاهی برای برنامه‌ریزی منطقه‌ای و تعادل‌های فضایی ندیده‌ام، حتی دفتر برنامه‌ریزی منطقه‌ای نیز حذف شده و فقط در حد دپارتمان برای آمایش چنین مقوله‌ای در آن دیده شده است که اگر بخواهیم آن را به معنای نشانه‌ای ببینیم، خیلی امیدوارکننده نیست. امور آمایش سرزمین و تشکیلات بسیار پیش‌پا افتاده‌ای که اکنون وجود دارد و در استان‌ها هم تا حدی کار می‌کند، حتی نسبت به یک دهه پیش، پس‌افتاده است و امیدی به آن نیست، اما می‌توان پیشنهاداتی مطرح کرد.

یکی از بحث‌ها تجدیدنظر در ساختار نهادی و تشکیلاتی در ارتباط با اسکان غیررسمی است. در درجه اول به‌رسمیت‌شناختن آنها که خیلی مهم است، یعنی در برنامه جایگاه مشخصی را برای آنها ببینیم. در درجه دوم، ساختار نهادی است که تاکنون خیلی مبهم و ناکارآمد بوده؛ بنابراین سعی شد تا در برنامه ششم، ساختار نهادی تکمیل شده و در برنامه گنجانده شود که چنین نیز شد و برای بخشی از آن هم تأمین اعتبار شد، اما چون آنچه در برنامه مطرح شده بود، بخش‌های دولتی بودند و واگذاری بخشی از این وظایف به مردم و نهادهای مردمی در نظر گرفته نشد، قصد داریم این موارد را مطرح کنیم. به نظرم در برنامه ششم با توجه به شرایط امروز که قیمت نفت از بشکه‌ای ۱۵۰دلار به ۵۰دلار رسیده و مدام کمتر می‌شود، چشم‌اندازی نیست که در چهار سال آینده دولت بتواند این مشکلات را رفع کند؛ بنابراین با توجه به وضعیت بودجه و اعتبارات عمومی در افق چهار تا پنج ساله، فکر بودجه‌ریزی مشارکتی با ورود نهادهای مردمی باید جدی‌تر شود.

روستا: البته به نظرم این سؤال که مطرح کردید، زمانی انجام می‌شود که به مقوله توسعه سرزمینی نگاه کنیم. متأسفانه در مجلس نماینده‌ها کاندیدای حوزه‌های انتخابی خودشان هستند. ایجاد خط آهن چابهار تا ماکو یا سرخس، به‌عنوان یک دغدغه ملی که می‌تواند توسعه متوازن سرزمین را ایجاد کند دغدغه نمایندگان است یا اینکه یک نفر در حوزه انتخابی خود به فکر ساخت فرودگاه و دانشگاه و درمانگاه است؟ لذا نگاه ما به مسائل توسعه نگاه سرزمینی نیست بلکه نگاه‌های موزاییکی وابسته به پول نفت است. کارکرد اصفهان چیست؟ همه می‌گویند تاریخی است. اما اصفهان شهری است که صنعت، تاریخش را به باد می‌دهد. اگر اصفهان می‌خواهد یک شهر تاریخی باشد، پالایشگاه و پتروشیمی نیاز ندارد. چرا روی زیرساخت‌های تاریخی‌اش کار نمی‌کند؟ و بسیاری از مثال‌های دیگر. لذا مادامی که نگاه سرزمینی به توسعه نداشته باشیم همیشه باید مراقب ضربان قلب نفت باشیم.

عدم تعادل منطقه‌ای منجر به شکل‌گیری تله‌های فضایی می‌شود. در جامعه ایران در سال ۱۳۳۵، ۲۷درصد جمعیت روستانشین داشتیم که الان جمعیت شهری پیشی گرفته و تا سال ۲۰۱۴ به ۸۰درصد رسیده است. این جمعیت محصول نرخ رشد طبیعی شهرها نیست بلکه محصول مهاجرت‌ها و بازتولید فقر است. باید از بازتولید فقر و ایجاد تله جلوگیری کرد، وگرنه همین اسکان غیررسمی در کشور یکی از موهبت‌های بزرگ برای اقشار کم‌درآمد در شهرهای ایران است. افراد کم‌درآمد دوران گذار خود را در حاشیه شهرها طی می‌کنند و سپس وارد شهر می‌شوند. ممکن است در هند این اتفاق نیفتد، اما در ایران مسکن‌های حاشیه شهر می‌تواند محل گذار باشد. الان از نظر شاخص‌های مسکن و بحث خدمات، اسکان غیررسمی ایران نسبت به کشورهای مشابه وضعیت بسیار بهتری دارد.

شیخی: به لحاظ ساختاری خیلی نوید خوبی نداریم اما اگر بخواهیم نگاه کنیم برنامه‌ریزی منطقه‌ای بین دو طرز تفکرگیر افتاده. یکی نگاه کاملاً اقتصادی که دفتر اقتصاد کلان داشت و دیگری نگاه آمایشی فضایی صرف بدون توجه به پایه‌های اقتصادی که دفتر آمایش سرزمین داشت. این دو نگاه در حال جنگ بودند و به نتیجه‌ای هم نرسیدند. اقتصاد کلان می‌گوید تو فقط به فضا و آمایش فضا نگاه می‌کنی و آمایش فضایی می‌گوید که تو فقط بخش‌های اقتصادی را می‌بینی. در برنامه ششم باید این دو نگاه را تلفیق کرد. در هیچ کشوری این همه تفرق بین طرز تفکرها نیست.

روستا: تله‌های فضایی ناشی از عدم تعادل منطقه‌ای است. در ایران چهار چالش جدی در حوزه شهرنشینی داریم. بحران انرژی، ضعف مدیریت شهری در خدمات‌رسانی به تمام جامعه شهری، عدم تعادل‌های منطقه‌ای و بحران عدم حضور مردم و نهادهای غیردولتی در تصمیم‌گیری و واگذاری اختیارات به دولت. اینکه می‌گوییم حکمروایی خوب شهری، تدوین ساختار اداری به نام شورایاری یا مدیریت شهر نیست که حلقه اداری سیستم مدیریت شهری را تا سطح محله ادامه دهیم. حکمروایی خوب شهری تدوین یک ساختار نهادی به همراه واگذاری قدرت و اختیار است که بتواند کمک و مطالبه کند، بتواند سؤال کند و پاسخ بگیرد و مورد سؤال و مؤاخذه قرار بگیرد. صنعت در ایران منجر به توسعه شهری نشده است. در ایران روزانه چندهزار خودرو تولید می‌شود، بدون اینکه صنعت خودرو هیچ نقشی در توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل کشور داشته باشد. به شهرک کاوه ساوه، چابهار، بندر امام و نگاه کنید. تمام شهرهای ایران که بندری هستند بیشترین میزان فقر را دارند. در هیچ نقطه ایران، به‌جز چابهار، کپرنشینی نداریم. چابهار منطقه آزاد اقتصادی کشور است. این نشان می‌دهد اساسا بحث اقتصادی در مقیاس محلی هم منجر به تله‌های فضایی می‌شود.

مناطق آزاد و تجاری بخش عمده سرریزهای فقیر کشور را وارد شهرها می‌کنند و مدیریت شهری استان‌ها توان پذیرش آنها را ندارند و به‌این‌ترتیب این افراد به‌عنوان نیروهای کارگری بدون مهارت وارد شهرها می‌شوند. واقعیت این است که طرح‌های بزرگ اقتصادی ایران و خیلی از طرح‌هایی که در مقیاس محلی انجام می‌شود، توجیه اقتصادی ندارند. به نظرم اینکه منابع نفتی الان از نظر ارزش و سهم کم شده، فرصتی است که بتوانیم حداکثر بودجه‌ریزی عملیاتی را نسبت به توزیع منابع ملی در مقیاس محلی داشته باشیم. در واقع معضل کنونی، نوع نگرش به مسائل توسعه است.

حال به جنبه دیگری از موضوع بنگریم. به گفته کارشناسان با کمبود مسکن در کشور مواجه هستیم. اگر بخواهیم در راستای رفع این مشکل گام برداریم، این امر منجر به رفع فقر فضایی خواهد شد یا تشدیدکننده آن خواهد بود؟

یزدانی: به مقوله حاشیه‌نشینی یا تله فضایی دو گونه می‌توان نگریست: نگاه بیش‌نگرانه؛ یعنی با یک استراتژی سعی کنیم این حاشیه‌ها بیش از این رشد نکند که این نوع برنامه‌ریزی معطوف به جمعیت آتی می‌شود. بحث دیگر این است که جمعیت فعلی این محدوده‌ها را ارتقا دهیم. اولین شرط مفیدبودن مسکن برای قشر کم‌درآمد این است که برنامه مسکن صرف نباشد، یعنی تأمین مسکن گروه کم‌درآمدها جز در چارچوب سیاست عام رفاهی اجتماعی نمی‌تواند مفید واقع شود. یعنی کشور نیاز به یک برنامه جامع فقرزدایی دارد که بخشی از این برنامه مربوط به بهداشت، خوراک، اشتغال و مسکن است. اگر فقط بخش مسکن را بدون پیوند با آنچه در اصطلاح به آن توانمندسازی فقرا گفته می‌شود رخ دهد، یک مسکن کاملاً موقتی خواهد بود. اگر به نهادهای حمایت اجتماعی مثل بهزیستی و کمیته امداد و... نگاه کنید بسیاری از خانوارهای فقیری که مسکن دریافت کرده‌اند، به دلیل فقر درآمدی بعد از چند سال واحد مسکونی را در بازار آزاد به فروش رسانده و صرف شغل یا عمل جراحی کرده یا امتیازش را فروخته و مجددا در صف ایستاده‌اند. این امر ناشی از این است که ما صرفا به مسکن نگاه می‌کنیم، اما اگر برنامه مسکن به صورت یک پکیج به هم پیوسته و نه جدا از هم اجرا شوند، اولا فقر شهری به شدت کم می‌شود، رشد سکونتگاه‌های موقت کاهش می‌یابد و در میان‌مدت این بحران به تدریج کم می‌شود. زمانی که می‌گوییم برنامه مسکن باید در پیوند با سیاست عام اجتماعی باشد، یعنی مسکن را صرفا به داخل محدود نکنیم. هر مسکن یک فضای بیرونی مناسبی دارد که شامل امکانات و امنیت است. پس برنامه مسکن و اسکان با هم و در پیوند با سیاست اجتماعی باید طراحی شود. در چنین شرایطی می‌توانیم انتظار داشته باشیم که از این مفر بیرون بیاییم. در طرح جامع مسکن که اخیرا تهیه کرده‌ایم و به اتمام رسیده، دریافتیم که فعلا چنین برنامه جامعی از لحاظ مهندسی اجتماعی نداریم. وزارت مسکن یا باید صبر کند تا برنامه اجرا شود یا از همین الان برنامه مسکن قشر کم‌درآمد را به گونه‌ای طراحی کند که امکان تلفیق و پیوندش با برنامه‌های آتی فراهم شود. سعی کرده‌ایم در برنامه مسکن گروه‌های کم‌درآمد چنین روندی را طی کنیم و برنامه‌های عملیاتی طراحی‌شده نیز بر همین مبناست. به این صورت می‌توانیم انتظار داشته باشیم از شدت بحرانی که نامش را تله فضایی گذاشته‌ایم به مرور زمان کاسته شود.

روستا: به نظر من مسکن تمام‌شده پاسخ‌گوی رفع نیازهای گروه کم‌درآمد نیست. این‌طور نیست که به یک فرد فقیر یک آپارتمان ۵۰ متری بدهید، بگویید مشکل او حل شده است، بنابراین مسئله ما در وهله اول مسکن نیست، بلکه کمک به تأمین سرپناه و صاحب مسکن‌شدن خانوار کم‌درآمد است. همین اتفاقات که در اجرای مسکن مهر افتاد، خیلی از گروه‌های کم‌درآمد را پوشش نداد. پس مسکن تمام‌شده در هیچ جای دنیا به‌عنوان راهکاری برای کاهش فقر در دستور کار دولت‌ها نیست. نکته دوم اینکه سکونتگاه‌های غیررسمی مسئله مسکن ندارد، مسکن در این مکان‌ها به صورت غیراستاندارد و با در نظر نگرفتن مقررات ساختمانی ساخته می‌شود.

عکس: رنوفه رستمی، شرق

روستا: تله‌های فضایی ناشی از عدم تعادل منطقه‌ای است. در ایران چهار چالش جدی در حوزه شهرنشینی داریم؛ بحران انرژی، ضعف مدیریت شهری در خدمات‌رسانی به تمام جامعه شهری، عدم تعادل‌های منطقه‌ای و بحران عدم حضور مردم و نهادهای غیردولتی در تصمیم‌گیری و واگذاری اختیارات به دولت

مسئله ما در سکونتگاه‌های غیررسمی که مردم وام و سوبسید استفاده نمی‌کنند، این است که باید منابع فقرا را مدیریت کنیم. الان در مناطق حاشیه‌نشین تهران مانند زیر پل مدیریت، فرحزاد، باقرشهر و... با چندمیلیون تومان می‌توان صاحب مسکن شد؟ مطمئن باشید کمتر از ۷۰، ۸۰میلیون تومان امکان ندارد. این مبلغ منابع کمی نیست درصورتی‌که بیشترین حمایت دولت نسبت به بخش مسکن، اعتبار ۲۵میلیون بوده؛ پس نمی‌توانیم منابع فقرا را مدیریت کنیم. اینها خودشان زمین می‌خرند، مطمئن باشید به جز اراضی دولتی هیچ اراضی‌ای تصرف نمی‌شود، خودشان زمین تأمین کرده و خودشان می‌سازند و اتفاقا هزینه‌هایی که در مورد آب و برق پرداخت می‌کنند نسبت به گروه‌های شهری بیشتر است. علت این است که در طرح‌های توسعه شهری، افراد را به رسمی و غیررسمی تعریف کرده‌ایم. گفتیم تو که می‌توانی، رسمی و شهروندی و تو که در حد استطاعتت نیست شهروند نیستی. این موضوع باعث شده به خاطر طرح‌های توسعه شهر، یک‌سوم جمعیت ما از شهرها خارج شوند.

این افراد به میل خودشان خارج نشده‌اند؛ بلکه در برنامه‌ها لحاظ نشده‌اند. نکته آخر اینکه اگر دولت‌ها و مدیریت شهری، منابع فقرا که یک قناعت، دوم زور بازو و سوم خلاقیت با منابع اندک را به حساب آورند و سهمی را در توزیع بودجه برایشان لحاظ کنند، این مسئله حل می‌شود. سهم این افراد صرفا مسکن نیست، سهم‌شان بهداشت، آموزش، رفاه و امنیت است. مسئله اسکان غیررسمی در کشور ما نسبت به کشورهای دیگر در وضعیت بسیار مناسبی است؛ ضمن اینکه شهرهای ما بدون فقرا نمی‌توانند پویایی داشته باشند. از لحاظ مسائل اقتصادی هم اگر نگاه کنیم این افراد به شهر خدمت می‌کنند. از سویی در حال حاضر میزان تمایل گروه‌های کم‌درآمد به سکونت در اسکان غیررسمی بیش از مسکن مهر است. مثالش در بندرعباس. در این شهر مسکن مهر با سکونتگاه‌های غیررسمی فاصله دارد و مانند دیوار دور سکونتگاه‌های غیررسمی ایجاد شده. خدمات مسکن مهری‌ها از خدمات سکونتگاه‌های غیررسمی است. پس این مسئله در ایران به‌عنوان یک فرصت است ضمن اینکه نمی‌خواهم بگویم این افراد مسائل امنیتی و اجتماعی ندارند اما اگر این توان‌ها لحاظ شده و به رسمیت شناخته شود دیگر دچار تله فضایی نخواهیم شد؛ در غیر این صورت تله فضایی روزبه‌روز پیچیده‌تر می‌شود.

اطهاری: گفتاری که داشتیم، نشان می‌دهد در ایران تله فضایی تشدید شده و همه متفق‌القول بودیم که تشدید شدن این تله ناشی از سوءمدیریت دولتی است چون با این ثروت و امکانات می‌توانست حداقل تشدید نشود. تجربه جهانی هم نشان می‌دهد نظاماتی که حتی در داخل نظام سرمایه‌داری قرار داشتند توانستند جلوی تشدید این مسائل را بگیرند. در واقع بحث ما این است که چرا این سیستم آن‌قدر ناکارآمد بوده که رنج در کشور ما تشدید شده. سوءمدیریت را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد: یکی سوءمدیریتی که در دستگاه دولتی وجود دارد، زیرا برنامه‌های دستگاه دولتی ناخوانا و ابتر است و حتی عقب‌نشینی می‌کند. خصلت دولت رانت‌جو این است که هر کدام برای خودش یک دستگاه رانت‌جویی مستقل از بقیه می‌سازد. سیستم سدسازی نمی‌خواهد به سیستم محیط‌زیست گردن بنهد که فاجعه دریاچه ارومیه به وجود می‌آید. از سویی تضعیف جامعه مدنی به وسیله دولت آن را تشدید می‌کند که نماینده‌ها قیم مردم می‌شوند چون دولت خود را قیم مردم می‌داند. تضعیف جامعه مدنی حتی یک نوع پوپولیسم را رواج می‌دهد به‌این‌ترتیب هر نماینده می‌گوید من برای این قسمت یک سد می‌سازم در صورتی که طرح جامع در دهه ۵۰ قرار بود رسمیت داشته باشد.

این دو عامل اجازه نمی‌دهد منابع انسانی و طبیعی بهینه مصرف شود به همین دلیل تله فضایی در ایران تشدید می‌شود. مسئله‌ای که الان با آن مواجه هستیم این است که جلوی تشدید تله فضایی را بگیریم. ما قصد داریم سیستم را از لحاظ نظام بانکی کارآمد کنیم که در رهن ثانویه کم‌درآمدها حتماً لحاظ شوند.

اگر این اتفاق نیفتد منابع بانکی به پردرآمدها اختصاص پیدا می‌کند. سیستم سیاست‌گذاری ما از بالا ناکارآمد است و از پایین هم اجازه نظارت داده نمی‌شود، چون دولت رانت‌جو با قیم فرض‌کردن خویش، رانت‌جویی خود را توجیه می‌کند. این تشدید تله فضایی باید مورد توجه دولتمردان و برنامه ششم قرار گیرد. امیدواریم این مسئله مورد توجه حوزه سیاسی قرار گیرد، بر این مسائل فائق شده و برنامه‌های خود را منطقی کند و با گشودن راه به روی جامعه مدنی امکان استفاده از خرد جمعی را بدهد تا برنامه‌ها به یک قرارداد اجتماعی تبدیل شود و این قرارداد اجتماعی بتواند جامعه را جلو ببرد.

خبر

دولت برای افزایش یارانه افراد محروم تصمیمی نگرفته است

● **تسنیم:** وزیر امور اقتصادی و دارایی گفت: دولت تاکنون تصمیم خاصی برای افزایش یارانه افراد محروم و کم‌درآمد نگرفته است. علی طیب‌نیا با بیان اینکه شیوه فعلی پرداخت یارانه نقدی موردتأیید هیچ‌کس نیست، افزود: روش فعلی نه عادلانه و نه کارآمد است زیرا کشوری که دچار تنگنای اعتباری است باید منابع خود را صرف رونق و رشد اقتصادی و همچنین ایجاد اشتغال مولد برای عموم مردم کند. وزیر امور اقتصادی و دارایی تصریح کرد: برای اینکه پرداخت یارانه نقدی هدفمند شود دو راهکار وجود دارد؛ اول اینکه افراد پردرآمد را شناسایی کنیم که این روش مستلزم آن است که درآمد افراد جامعه را شناسایی کنیم که در شرایطی که هنوز سامانه‌های اطلاعاتی لازم فراهم نشده، شناسایی این افراد با مشکل مواجه می‌شود. وی ادامه داد: روش دیگری که می‌توانست مورداستفاده قرار گیرد این بود که از کمیته امداد امام‌خمینی(ره) و سازمان بهزیستی کمک گرفته شود زیرا این نهادها افراد کم‌درآمد را شناسایی کرده‌اند و درعین‌حال این امکان برای کمیته امداد و بهزیستی وجود دارد که از طریق تحقیقات محلی با استفاده از شبکه گسترده خود اطلاعات درآمدی مردم را به‌درستی ارزیابی کنند.

قیمت جهانی نفت افزایش یافت

● **مهر:** قیمت جهانی نفت روز جمعه با افزایش روبه‌رو شد. به گزارش رویترز، قیمت جهانی نفت پس از آنکه اوپک سقف تولید خود را برای شش ماه دیگر بدون تغییر باقی گذاشت، با افزایش روبه‌رو شد. در همین حال، نفت دریای برنت برای تحویل در ماه جولای به رقم ۶۲،۴۰ دلار در هر بشکه معامله شد، همچنین نفت وست‌تگزاس اینترمیدیت آمریکا با ۳۰ سنت افزایش به رقم ۵۸،۳۰ دلار در هر بشکه رسید.

ممنوعیت واریز وجه به حساب‌های ۲۲ درصدی

● **تسنیم:** رئیس کل بانک مرکزی از اخطار به چهار بانک خبر داد و گفت: واریز به حساب‌های ۲۲ درصدی ممنوع است و در برخورد با مؤسسات غیرمجاز مردم نیز با ما همکاری کنند. ولی‌الله سیف افزود: تصمیم شورای پول و اعتبار مصوبه سازنده‌ای برای خروج از بازار آشفته بانکی بود و با توجه به فاصله نرخ سود بانکی از روند تورم، این مصوبه تعیین و نهایی شده است. وی گفت: سال‌های طولانی نرخ سود منفی داشتیم و با تلاش‌های دولت توانستیم نرخ تورم را از بالای ۴۰ به حدود ۱۵ درصد برسانیم اما نرخ سود بانکی کاهش نیافته بود. درزمانی‌که نرخ تورم ۴۰ درصد بود، نرخ سود بانکی منفی بود اما پیش‌بینی می‌شد وقتی نرخ تورم کاهش یابد، نرخ سود بانکی نیز باید با افت مواجه شود. رئیس کل بانک مرکزی گفت: به تدریج آثار مثبت این مصوبه دیده خواهد شد و با نرخ‌های متناسب حاشیه سود مناسب ایجاد می‌کند؛ درحالی‌که نرخ تورم ۱۵ درصد است، نرخ سود تسهیلات ۲۴ درصد تعیین شده و همه‌چیز کنترل خواهد شد. سیف تأکید کرد: فردی که حساب ۲۲ درصدی در یک بانک دارد، بانک نمی‌تواند منابع سپرده‌ای جدید را روی آن حساب اضافه کند و حداکثر نرخ سود برای سپرده ۲۰ درصد تعیین شده است و فردی که سپرده سرمایه‌گذاری بلندمدت دارد، برگه‌ای در اختیار دارد و به همین دلیل امکان افزایش یا کاهش آن وجود نخواهد داشت. وی همچنین از تکمیل و راه‌اندازی سامانه چکاوک خبر داد که بر این اساس وصول چک در بانک‌های سراسر کشور به‌صورت الکترونیکی انجام می‌شود.

شرکت گاز استان ایلام

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

نوبت دوم

شماره گ ۹۴/۱۶/۳۵

مناقصه گزار: شرکت گاز استان ایلام

موضوع مناقصه: گازرسانی به بخش سیوان داخل روستاهای (میدان، حسین آباد و ...) به طول تقریبی ۱۴ کیلومترشبکه پلی اتیلن.

مبلغ کل برآورد (اجرا + کالای عهده پیمانکار): ۷،۲۹۱،۳۱۶،۰۲۱ ریال

مبلغ تضمین: ۲۸،۳۷۴،۰۰۰ ریال

نوع تضمین: ضمانت نامه بانکی شرکت در مناقصه یا فیش واریزی به حساب سیبای ۲۱۷۴۵۳۰۶۲۱۰۰۴ بانک ملی شعبه میدان امام (ره) ایلام.

مدت زمان اجرای پروژه: ۱۵۰ روز

محل تامین اعتبار: بند (ق) تبصره قانون بودجه سال ۹۳ آخرین مهلت فروش اسناد: ۹۴/۰۳/۲۵ تا پایان وقت اداری

آخرین مهلت ارائه پیشنهادات: ۹۴/۰۴/۰۶ تا پایان وقت اداری زمان گشایش پاکات: ۹۴/۰۴/۰۷ ساعت ۱۱ صبح

محل گشایش پاکات: سالن کنفرانس شرکت گاز استان ایلام

شرایط متقاضیان:

۱-داشتن شخصیت حقوقی

۲-کپی برابر با اصل اساسنامه و گواهی آخرین تغییرات

۳-داشتن امکانات، ماشین آلات و نیروی متخصص

۴-داشتن گواهی صلاحیت پیمانکاری از معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی در رشته تاسیسات و تجهیزات یا نفت و گاز با حداقل رتبه ۵

۵-داشتن تجربه کافی معتبر و مفید مرتبط با موضوع مناقصه

محل دریافت اسناد و ارایه پیشنهادات: دبیرخانه حراست شرکت گاز استان ایلام

هزینه خرید اسناد:۲۱۰/۰۰۰ ریال در وجه شرکت گاز استان ایلام به حساب سیبای مذکور

هزینه دو نوبت آگهی بر عهده برنده مناقصه می باشد.

به آدرس: ایلام- چهارراه پیام نور، بلوار تعمیرکاری، نبش خیابان استاد شهریار

شرکت گاز استان ایلام. سایت: www.ilam-nigc.ir و http://iets.mporg.ir و www.shana.ir و شماره تلفن : ۲۲۳۸۲۴ - ۰۸۴۳

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۴/۰۳/۱۰ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۳۹۴/۰۳/۱۶ روابط عمومی شرکت گاز استان ایلام